

Cal Bassols. Torre o Mas de Bassols. Cal Marquès. Masia Prat o Casa Nova

Castellfollit de Riubregós

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Partida dels Plans de Bassols
Emplaçament
Alçada: Prop del camí que va de la Capella de Marçà a Ivorra
485

Coordenades:

Latitud: 41.77741
Longitud: 1.46133
UTM Est (X): 372126
UTM Nord (Y): 4626207

Classificació

Número de fitxa 08060 - 30
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Precatàleg de patrimoni. Normes Subsidiàries (2000)
Número inventari Sí IPAC-5610
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08059A00300063
Autoria de la fitxa Anna Camats Malet

Descripció

Casa pairal coneguda com Cal Bassols o Cal Marquès, formada per un conjunt de 5 edificacions, algunes d'habitatge i d'altres auxiliars, així com un molí i una gran bassa de murs de pedra.

Les dues cases residencials, antigament habitades pels senyors i els masovers respectivament, han estat molt reformades, la qual cosa fa molt difícil de reconèixer-hi la forma primitiva.

El mas original és un edifici de planta quadrangular, de tres plantes sense comptar la planta baixa, amb coberta de doble vessant. L'acabat exterior dels murs és arrebossat, de color blanc, fons sobre el qual contrasten els porticons i persianes de les finestres, de tonalitats verdes.

A la banda nord de la casa residencial hi ha una capella adossada. El temple que es conserva actualment, consagrat a la Mare de Deu de Montserrat, data del 1860 i és un edifici de planta baixa i primer pis, amb coberta d'una sola vessant i campanar d'espada. Presenta el mateix acabat amb arrebossat blanc que la casa pairal. La porta d'entrada, amb arc de mig punt, es troba a la façana oest, i sobre d'aquesta hi ha una petita rosassa. A la mateixa façana, i a l'alçada del primer pis, hi ha un balcó d'una sola porta. La façana nord té quatre obertures de tipus ulls de bou a la planta baixa i tres finestres (dues de cos sencer i una de mig cos) a l'alçada del primer pis. No tenim constància documental sobre si la capella és anterior, posterior o sincrònica a la casa residencial, però sí que podem constatar que el talús que protegeix la façana de l'edifici principal també protegeix la façana de la capella. Per tant, sembla que aquesta ja existia en el moment en que es construeix el talús.

A la banda sud de l'edifici principal s'hi adossa un altra construcció. En aquest cas es tracta d'una edificació amb teulada d'una sola vessant, que destaca per l'estructura que sobresurt de la façana, coberta amb un petit teulat i dues finestres allargades, amb arc de mig punt.

L'edifici principal i ambdues edificacions annexes estan envoltades per les bandes sud i est per una pati descobert tancat amb un mur de pedra. L'accés al pati es fa a través de la porta ubicada a l'oest, d'arc de mig punt. A la dovella central hi ha una inscripció on s'hi llegeix Masia Prat, 1945.

La resta d'edificacions són fetes amb parament de pedra, i en destaquen els marcs de les finestres, construïts amb maons d'obra vista, característica del s. XX.

Al nord-est d'aquest conjunt arquitectònic hi ha una gran bassa d'aigua, protegida als costats que donen a l'exterior per un mur de pedra.

Història

A FARELL (1994b:34) s'hi cita que el topònim "Bezols" surt esmentat en l'acta de consagració de l'església del Priorat de Santa Maria de l'any 1082. També esmenta un document del 1790 en el qual es diu que el mas de Bassols anteriorment s'anomenava "Savila".

El mateix autor FARELL (1994a:168) explica que el 17 de juliol de 1860, Martí de Riquer, marquès de Benavent i senyor de Castellfollit, fa saber al governador de la diòcesis de Solsona la construcció, a la seva finca de Bassols, d'una capella dedicada a la Mare de Deu de Montserrat. Arran d'aquesta notificació, el 10 d'agost del mateix any el bisbat concedeix permís durant cinc anys perquè a la capella s'hi celebri missa cada diumenge i festius.

Segons FARELL (1994a:144) la masia estava habitada l'any 1981.

El mateix autor FARELL (1994a:116) explica que durant la primera Guerra Carlina, el fill de Francesc de Borja de Riquer (carlí pertanyent a la nissaga dels Riquer de Castellfollit) demana permís per traslladar-se a Bassols, on apareix l'any 1838 a càrrec dels afers familiars.

Bibliografia

FARELL, Joan (1994a). Castellfollit de Riubregós. Vol I. Resum històric. Folklore. Llegendes. Tradicions. Fundació Salvador Vives Casajuana.

FARELL, Joan (1994b). Castellfollit de Riubregós. Vol II. Toponímia i vocabulari de la vila i el terme. Fundació Salvador Vives Casajuana.

